

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2961

Vragen van het lid **Gerkens** (SP) aan de minister van Justitie over *het tekort aan curatoren en de aanpak van faillissementsfraude*. (Ingezonden 26 mei 2009)

1 Heeft u kennisgenomen van het bericht dat het aantal curatoren afneemt¹ in een tijd dat het aantal faillissementen sterk stijgt?² Wat is uw reactie daarop?

2 Vindt u het een zorgelijke ontwikkeling dat het aantal curatoren juist nu afneemt? Deelt u de mening dat gegarandeerd moet zijn dat alle faillissementen kunnen worden afgewikkeld? Zo nee, waarom niet?

3 Deelt u eveneens de mening dat signalen van faillissementsfraude ook altijd moeten worden onderzocht? Ziet u het risico dat de aanpak van faillissementsfraude in de knel komt als er niet voldoende curatoren beschikbaar zijn?

4 Hoe past deze ontwikkeling in het beleid van het kabinet, waarin steeds weer een stevige aanpak van alle vormen van fraude wordt beloofd?

5 Is het waar dat een van de belangrijkste beweegredenen van advocaten om niet langer curator te willen zijn een te laag uurtarief is en

dat niet alle uren worden uitbetaald?³ Zo nee, welke oorzaken ziet u dan als belangrijkste voor de afname van curatoren? Kunt u ervoor zorgen dat curatorenwerk weer lonend wordt?

6 Wat is dan de oplossing, indien curatorenwerk niet lonend te maken is en er niet voldoende advocaten beschikbaar zijn om curator te zijn? Zou het een oplossing zijn om curatoren in overheidsdienst te nemen, zodat er altijd voldoende curatoren beschikbaar zijn? Kunt u uw antwoord toelichten?

7 Welke maatregelen gaat u nemen om er voor te zorgen dat er voldoende curatoren zijn om alle faillissementen af te wikkelen en dat alle signalen van faillissementsfraude daarbij ook worden onderzocht?

¹ NRC Handelsblad, zaterdag 23 mei 2009: «Curator bedankt voor «oninteressant» faillissement».

² Het Parool, 25 mei 2009: «55 procent meer bedrijven failliet».

³ www.fd.nl, 29 april 2009: «Curator grijpt steeds vaker naast zijn loon».

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 16 juni 2009)

1 Ja. Zie de beantwoording van de volgende vragen.

2 t/m 7 De Raad van de Rechtspraak heeft mij laten weten dat bij de rechterlijke

macht (RECOFA) het beeld dat er onvoldoende goede curatoren beschikbaar zijn voor de afdoening van faillissementen niet wordt gedeeld. De stelling dat er een tekort is aan curatoren deel ik dan ook niet. Vanuit het veld ontvang ik berichten die erop duiden dat weliswaar een aantal advocatenkantoren is gestopt met het leveren van curatoren, maar dat deze taken veelal zijn overgebracht naar specialistische kantoren die zich enkel op faillissementen richten. Er wordt dus geen tendens van een afnemend aantal curatoren waargenomen. Mocht in voorkomend geval blijken dat de rechter-commissaris in de minder complexe faillissementen geen geschikte curator kan vinden, dan staat het de rechtbank vrij om bewindvoerders in de zin van de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp) als curator te benoemen. Dit doet zich nu reeds voor bij tussentijdse beëindigingen van schuldsaneringen die worden omgezet in faillissementen. De Bewindvoerders Wsnp staan geregistreerd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Den Bosch en moeten voldoen aan door de Raad gestelde kwaliteitscriteria. In het Nederlandse faillissementsrecht ziet de curator toe op de afwikkeling van de boedel en behartigt hij de belangen van de crediteuren. De curator beschikt over een aantal instrumenten om onregelmatigheden in een faillissement terug te draaien en de bestuurders daarvoor persoonlijk

aansprakelijk te stellen. Eventueel in overleg met de rechter-commissaris in het faillissement, is het aan de curator te beslissen of een geconstateerde ernstige normschending voldoende aanleiding is om aangifte te doen. De curator is dan ook een belangrijke schakel in het signaleren van faillissementsfraude. Als (door de curator) aangifte wordt gedaan, zal door opsporingsdiensten en Openbaar Ministerie worden gekeken naar de ernst van de zaak en zal de afweging worden gemaakt of het opportuun is om tot vervolging over te gaan. De op 1 maart 2009 in werking getreden Aanwijzing opsporing en vervolging faillissementsfraude (2009A001, gepubliceerd in Staatscourant 2009, 40) is daarbij het richtsnoer. Ik ben met u van mening dat curatoren een grotere taak zouden kunnen vervullen ten aanzien van fraudebestrijding bij faillissementen. Op 29 januari 2009 heeft een expertmeeting plaatsgevonden over de (on)wenselijkheid van de invoering van overheidscuratoren. Zonder over te willen gaan tot het in overheidsdienst nemen van curatoren, zullen de uitkomsten van deze bijeenkomst worden meegenomen bij het uitwerken van maatregelen om de curator beter in positie te brengen voor fraudebestrijding in het kader van de afdoening van faillissementen. Tot slot wijs ik u in dit verband op het bestaan van de Garantstellingsregeling curatoren 2005 (GSR). De GSR is een van de instrumenten in de strijd tegen faillissementsfraude. Onder meer in gevallen waarin de bestuurder wanbeleid heeft gepleegd, verschaft de Minister van Justitie op basis van de GSR een curator de middelen om een rechtsvordering in te stellen als de boedel daartoe geen of onvoldoende middelen biedt. Ik ben mij ervan bewust dat de huidige Garantstellingsregeling voor curatoren aan herziening toe is. Een herziening is reeds in voorbereiding en kan voor het einde van het jaar worden verwacht. De nieuwe regeling zal naar verwachting een positief effect hebben op de inzet van curatoren in faillissementen.